

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τρία.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας φωτί, ἀκροτάτω φῶς δεύτερον, κατὰ θείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ διαλύσας νύκτα πολύθειον, ψυχὰς προσήξας τῷ Παντοκράτορι, ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν καὶ εὐσημον καὶ φωταυγῆ, μνήμην σου γεραίροντες, Χριστὸν δοξάζομεν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν θείαν Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἐδέσση πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστεύθης, ἐν ἧ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ, πάντας ἐβεβαίωσας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν τὴ σὴ, ἐπαφῆ θεία δέδοται, καὶ χωλοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγίωσις, καὶ παρειμένους αὐθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυήτοις γνῶσις σωτήριος, σὺ γὰρ ἀνάπλευς, χαρισμάτων πέφυκας, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανόλβιε, ὅθεν ὑμνούμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτυρος γ'

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἄθλησιν ποθήσασα, πολλὰς βασάνους πανεύφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας, ἐντεῦθεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λήξιν, καὶ ἄδυτον φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονὴν καὶ δι' αἰῶνος θείαν ἀπόλαυσιν, διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ἀθληφόρε θεόληπτε.

Μετὰ πολυώδυνα, καὶ πολυποίκιλα βάσανα, ἐν θαλάσῃ βληθείσάν σε, Θεὸς διεσώσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὄλων, θεία δυναστεία, καταπατοῦσαν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἄλλοτρίου Βάσσα πολυάθλε, ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ὅρνις ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσασα, τῆς ωραίας ἀθλήσεως, τοὺς σοὺς συνεκάλεσας, νεοττοὺς ωραίους, θήρατρα τῆς πλάνης, διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, Βάσσα θεόφρον ἀξιοθαύμαστε, μεθ' ὧν καὶ κατεσκήνωσας, πρὸς καλιάς παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύουσα, ὑπὲρ πάντων ἐκάστοτε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμόμου Θεοτόκου ἐορτάσωμεν, σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσιγήτω φωνῇ, Χαῖρε, ἡ μεταστάσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα, Χαίροις, ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορόν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἕν συναγαγοῦσα, Χαίροις, ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν, Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροισται ἐκ περάτων, Γεθημανὴ χωρίω, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, στησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Σώμά σου τὴ φθορά, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα... Καὶ νύν... ᾠχος β'

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῶ παρατίθεται, ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται, καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα ᾠχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Τὴν σὴν ἐορτάζομεν, Κοίμησιν Ἄχραντε, ἐν ἣ παραγένονεν ὁ διὰ σοῦ σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα, καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνούντάς σε.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ᾠχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογοῦσί σε, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνούμέν σε, ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῶ, ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας, τὴν σὴν Παρθένε Μετάστασιν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Θαδδαῖον ὑμνῶ τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α' ᾠχος πλ. δ'

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμὸν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρον σου μέλψαι πανήγυριν.

Ἄχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθιμῶν ὀφθεις ὁ Ὑπερούσιος, ὡς ἀκτίνά σε μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχυῖ ἀπροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχὴν ἀφανίσει ἐνίσχυσεν.

Θεοτοκίον

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὥφθης τῶν κτισμάτων, τὸν δεσπόζοντα, ἀπορρήτως τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Κανὼν τῆς Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῶ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἦγρὰν διοδεύσας

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανόθεν μοι φωτισμόν, δοθῆναι δυσώπει μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐκ ἔφριξας δόγμα θεοστυγές, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχὴν, μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλμησας.

Ἐπέστης βασάνους πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν υἱέσιν, ἀθληφόρε καρτερικῶς, μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τοὺς στεφάνους, τῆς ἀφθαρσίας Τριάδα δοξάζουσα.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἄνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδὴ γ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Αἶγλη θείας χάριτος, φωταγωγῶν λαοὺς ἔνδοξε, φῶς καθαρὸν, ὥφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσιν.

Ἰασιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς σοφὲ νεύσεσι, τῷ βασιλεῖ, ἡγαγες Αὐγάρῳ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἴκους ἀπετέλεσας, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκήματα.

Θεοτοκίον

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δέσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν τόκον ἀριδῆλως, Θεομῆτορ ἐδήλωσαν.

Τῆς Μάρτυρος

Οὐρανίας ἀψίδος

Ἀναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης, Χριστοῦ πανεύφημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπιστασία Ἀγγέλου, καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην Κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων, εὐλογητὴ πέφυκε, σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμπάντων Βάσσα πανένδοξε, συναθλησάντων σοί, καὶ ἀγλυῶδη λυσάντων, παρανόμων ἔνστασιν, γνώμης στερρότητι!

Ὡ μητρὸς ὑπερβάσης, νόμους ῥευστῆς φύσεως, τῇ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει! Ὡ πῶς ὑπήνεγκεν, ἄδικον θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὀρῶσα, ὧν ἐτιθηγήσατο, πίστει καὶ γάλακτι.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντα μὲ βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας, μόνη τὴν ζωὴν τετοκυία, τὴν ἐνυπόστατον, Κόρη πανάμωμε, ἀξιοχρέως διὸ σε, τὴν ἀειμακάριστον νὺν μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Προσπελάσας Ἡλίω τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικάς, ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς ἀστήρ φαεινότατος, καταυγάζων πάσης, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ σκεδάζων πλάνης, ὁμίχλην μακάριε, ὅθεν τὴν φωσφόρον καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοώμέν σοί, Θαδδαῖε, Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας ὁμοιον

Πτερωθεῖσα τὴ πίστει τὴ θεϊκῇ, ὡς τρυγῶν σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιάς, ἀύλους κατέπαυσας, Ἰερῶς ἐναθλήσασα, ἀθληφόρε Βάσσα, Ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα, πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν, ὅθεν Κατὰ χρέος, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες τιμώμέν σε, τὸν Σωτήρα δοξάζοντες, καὶ συμφώνως βοώμέν σοί, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον

Ἡ θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος, ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄυλον, ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομητορ πανάμωμε, Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θεϊαν σου Κοίμησιν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ἐψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπεδέξω θεῖα νοήματα, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματα, Μαθητὰ Θαδδαῖε τοῦ Παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, θεῖον ἐν μύσει μάκαρ γενόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν Τριάδα σέβειν ὁμοούσιον.

Νόμον θεῖον ἐχάραξας, μάκαρ ἐν καρδίαις, λαιάνας πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαράγματα, καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδάματα.

Θεοτοκίον

Ὡς τὸν Κτίστην κηύσασα, πάντων ποιημάτων ὄφθης Βασίλισσα, διὰ τούτο σε δοξάζομεν, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τῆς Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς Εἰρμὸς

Ἀνενδοίαστον ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμόν πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τοῦ δολίου πολεμήτορος, καὶ βυθῶ αἱμάτων τοῦτον ὄλεσας.

Σὲ βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν θάνατον ἄδικον, κατηδέσθη καὶ διέσωσεν, ἀθληφόρε Βάσσα θεῖω νεύματι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, σὺν τοῖς εὐκλεέσιν υἱοῖς σου ἔνδοξε, ἐκκληρώσω καὶ οὐράνιον, ἀληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς ἄδυτον.

Θεοτοκίον

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοῦμ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς Παρθένε διεσώσατο.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδή ε'
Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

Τὸ τοῦ Δεσπότης θεῖον, ἐπιφερόμενος μάκαρ ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρῳ, θεῖος ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Ὁ Ἱερὸς θωμὰς σε, μετὰ τὴν θείαν τοῦ Λόγου Ἀνάληψιν, κήρυκα ἀποστέλλει, πάνσοφε Θαδδαῖε, τοὺς χηρὰς χρῆζουσιν.

Νόσους δραπετευούσας, καὶ ἰωμένας καρδίας θεώμενος, Αὐγαρος ἐπληρώθη, θεῖου φωτισμοῦ μεσιτεῖαις σου.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλὴν ἐωέργειαν φέροντα τέτοκας, ἀπειρόγαμε Κόρη, μείνασα Παρθένος ἀμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος

Ἵνα τί με ἀπόσω

Συνεχόμενος δίψῃ, ἔνδοξε Ἀγάπῃ θεομακάριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας, καὶ στερεῶς ὑπέστης, τὰς ἀλγηδόνας τῶν βασάνων, καὶ δοράς σαρκικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθεὶς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξεόμενος μάκαρ θεόγνι, ἐπεγνώσθης πλέον, ὡς ἐπόθει σοφὴ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων πρὸς ὃν ἀνήλθες μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἄθλων ἀστράπτων λαμπρότησι.

Ἀδιστάκτω τῇ πίστει, πάνσοφε Πιστὲ ὑπελθῶν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μάκαρ, ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας, ἐν τῷ καταθλάσθαι, σοῦ τὰ ὀστά καὶ ἁρμονίας, διαλύσασθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον

Τῆς προμήτορος Εὐας, νὺν ἀνεκαλέσω τὴν ἤτταν κυήσασα, Λυτρωτὴν τῶν ὅλων, καὶ Σωτήρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον, Θεομητορ μόνῃ, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδή ς'
Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει

Ὁ φωτισμὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σκηνώσας ἐν καρδίᾳ σου, φωστήρα κόσμου σὲ Θαδδαῖε, εἰργάσατο ἀληθῆ, τὸν σκοτασμὸν τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρκὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, Θαδδαῖε τὰ σωτήρια, ὡς κόσμον πάσης ἀκοσμίας, λαοὺς ἐρρύσω σοφέ, καὶ πρὸς χαρὰν ἤρθης ὑπερκόσμιον.

Ὁρθρος ἡμῖν ἐφάνης τὸν ἥλιον, δικαιοσύνης ἔνδοξε δεικνύων, ἐν ᾧ φωτισθέντες, υἱοὶ φωτὸς δι' αὐτοῦ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγόναμεν.

Θεοτοκίον

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον, φθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἀγνή, κάλλος αὐτὴν πάλιν ἐπανάγοντα.

Τῆς Μάρτυρος

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Ἰδρύματα μιαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας, ἐδράσασα τὴν ψυχὴν, Θεοῦ πρὸς τὴν ἄφατον, ἀγάπην καὶ γέγονας, ἀθλοφόρε Βάσσα, τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας μάρτυς διήνυσας, μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ ἔπαθλα, ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ παστάδα θείαν, καὶ τρυφὴν μὴ διαρρέουσαν.

Ὡς πάλαι τὸν Ἰωάνν, βυθοῦ θαλάσσης διέσωσε, Θεὸς σε παντουργικῆ, δυνάμει πανεύφημε, ἐν σοὶ

θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς Ἁγίων, καθ' ἐκάστην δοξαζόμενος.

Θεοτοκίον

Πελάγη ἀμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπογνώσεως, χειμάζουσί μου τὸν νοῦν, σπλαγχνίσθητι Δέσποινα, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον, καὶ διάσωσόν με, τὸν Σωτήρα ἢ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἑορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέστη, εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην, νέμει γάρ, τοῖς αὐτὸν πίστει αἰεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἀμαρτημάτων, καὶ ῥῶσιν θείαν, καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμήσωμεν σήμερον, Οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε, τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα οὐράνιον, καὶ τῷ θεῷ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαψιλῶς τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραίρουσι, Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Στίχοι

- Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοὶ πλέξω στέφος,
- Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;
- Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς θεογνίου, Ἀγαπίου καὶ Πιστοῦ.

Στίχοι

- Μητρὸς μιᾶς κάλλιστα παιδιά τρία,
- Σὺν μητρὶ Βάσση πρὸς τομὴν ψυχὴ μία.
- Βάσσαν σὺν τεκέεσσι τάμε ξίφος εἰκάδι πρώτη.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ ζ'

Παῖδες θεοσεβεῖς

Θαύματα ἐκτελῶν τῆ ἐπικλήσει, Κυρίου φανέντος ὕλη σώματος, ἐπεσπάσω λαοὺς τε, καὶ πόλεις πανεύφημε, εἰς βεβαίαν πίστιν κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἔστησας σηπεδόνα ἀθεΐας, νοστήμων σου λόγων θεῖω ἄλατι, καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλει τοῦ ὄφους, πληρωθείσας μάκαρ Ἀπόστολε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἦρθης πρὸς ὕψος θεωρίας, πλησθεῖς ᾧ Θαδδαῖε θεῖου Πνεύματος, καὶ σωτήριον λόγον, ἐνθέως ἐπλούτησας, καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξεπαιδεύσας, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Γνώμη οἰκεία ὀλισθαίνων, καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, ἵνα δοξάζω σε.

Τῆς Μάρτυρος

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ῥώμη θείατὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἱμάτων, ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην, ἐκβοῶσα κατέφλεξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὁ λεόντων πεδήσας, τὰς ὀρμᾶς ἐν τῷ λάκκῳ σώζων τὸν σὸν Δανιήλ, ἀνάλωτον δεικνύεις, θηρῶν τὴν Ἀθληφόρον μελωδούσαν σοὶ Δέσποτα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Φανοτάταις ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη Βάσσα ἢ ἔνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν ἀναβοῶσα, Χριστέ, ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Ῥῆξον τὰς πολυπλόκους, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειρὰς Θεόνυμφε, τὸν αἶροντα τοῦ κόσμου Θεὸν τὴν ἁμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, εὐλογημένη ἀγνή ἀεὶ δεδοξασμένη.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ η'

Νικηταὶ τυράννου

Οὐρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ Θαδδαῖε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θερμῶς βοῶντας, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶσιν ἀσθενοῦσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ Πνεύματος τῆ δυναστεία πόλεως Ἐδέσσης, φωστήρ ἐχρημάτισας, τῆς ἀεὶ πιστῶς σε, Θαδδαῖε εὐφημούσης.

Ὁ περιουσία, θαυμασίῳ ἀπιστον ἔθνος εἰς πίστιν, ἐπινεύσει θεία, μεταποιησάμενος, καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάνης διασώσας τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας, πίστει κατὰ χρέος, δοξάζεται Θαδδαῖος.

Θεοτοκίον

Νόμου τὸ σκιῶδες ἀπεπαύθη Δέσποινα, σοῦ κηυσάσης, νόμου τὸν δοτήρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην, ὃν ἀεὶ δυσώπει, νόμῳ μὲ ἐπόμενον, τῷ τῆς ἁμαρτίας οἰκτίραι διὰ τάχους.

Τῆς Μάρτυρος

Ἑπταπλασίως κάμινον

Ὁ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν ἑαυτῷ περιθέμενος, σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε, καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν μάρτυς πυρὸς, ὕδατος θηρῶν καὶ πριστηρίων ὀργάνων, πιστῶς ἀναβοῶσαν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, παῖδες οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἔνστασιν, ὁ θεῖος θεόγνιος, ὁ ἱερὸς Ἀγάπιος, ἅμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡσει ἐλαία εὐκαρπος, ὡς πολύφορος ἄμπελος, κλήμασι τρισὶν εὐθηνουμένη τέθηλας, μεθ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον μαρτυρίου, ἀναβλύζοντας Βάσσα, εὐφραίνοντα καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βοώντων, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες, τοῦ Θεοῦ πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν, τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον, τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοκίον

Ὁ οὐρανοὺς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας ἄχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ σαφῶς ἠνέσχετο, σάρκα ἑαυτῷ, οἰκοδομήσαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχωνεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτη, τοῦ ὄφεως Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ

κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ θ'

Κυρίως Θεοτόκον

Ἰδὼν τὰς δι' αἰῶνος, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἐφετῶν ἀκροτάτῳ τρανότερον, μάκαρ ἐγγίζων, Θαδδαῖε, τέρπου καὶ χόρευε.

Ὡς κέρδος ὡς μεγίστη, ἔνδοξε Θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, εὐωδιάζων καρδίας, τῶν εὔφη μούντων σε.

Συνήφθης Ἀποστόλων, μάκαρ καὶ μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος, μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἡ μνήμη σου πλουσίως, φέγγει χαρισμάτων, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, ἀνευφημεῖν σὲ Θαδδαῖε, πάντας προτρέπεται.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγάθυνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον, ἀποκυήσασα.

Τῆς Μάρτυρος

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἰδεῖν ἐφιεμένη ἂ ὀφθαλμός, γηγενοῦς ἀληθῶς οὐχ ἐώρακε, τὰ τῆς σαρκός, ἔφερες ἐπίπονα ἀνδρικῶς, θλάσιν μελῶν πανεύφημε, ὄρμημα θηρίων, καύσιν πυρός, θαλάσσης τρικυμίαν, ἀῦλω φωταυγία, φαιδρυνόμενη παμμακάριστε.

Ὡς ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας, θεῖον χορόν, οἷά περ ἀστέρων φωτοφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι, σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρός, καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην, ἀῦλω φωταυγία, καταφαιδρύνετε μακάριοι.

Στηρίξαντες ἐν πέτρα ὑπομονῆς, διανοίας τὰς βάσεις μακάριοι, τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὤφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, ἀράμενοι σὺν τούτῳ, ἀεὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Ἡ ὄντως ἀκεραία περιστερὰ, ἢ τρυγῶν τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, ἢ χελιδῶν, θείους ἀναπτάσα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς οὐρανοὺς ἐσκήνωσε, κράτος πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοερόν, χειμῶνα διαδράσα, καὶ θήρατρα δαιμόνων, Βάσσα ἦν πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θαυμαστὴ καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, ἀμαρτιῶν, λύτρωσίν μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς, καὶ τὴν ψυχὴν μου πάναγνε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἐδέσσης ἐχρημάτισας, φωστὴρ Θαδδαῖε πάνσοφε, ἐν ἣ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπόστολε Θεοκῆρυξ.

Και τῆς Ἑορτῆς
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'
Ὁἶκος τοῦ Ἑφραθα

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων, τὴν ἱεράν σου Κοίμησιν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦρό μοι Μαθητῶν, τὸ στίφος τῆ Παρθένῳ, ἐξόδιον τὸν ὕμνον, εἰς ἕκαστος φερέτω, τῆ ἑορτῆ ἀρμόδιον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὁμοιον

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὀρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.